

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І.І. МЕЧНИКОВА

Кафедра політології

ЗАТВЕРДЖУЮ
Перший проректор

Майя НІКОЛАЄВА
сергій 2025р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ПОЛІТИЧНІ КОМУНІКАЦІЇ

Рівень вищої освіти:	<u>перший (бакалаврський) рівень</u>
Галузь знань:	<u>05 - Соціальні та поведінкові науки</u>
Спеціальність:	<u>052 - Політологія</u>
Освітньо-професійна програма:	<u>Політологія</u>

ОНУ
2025

Робоча програма навчальної дисципліни «Політичні комунікації»» Одеса: ОНУ.
2025. 21с.

Розробник: **Є. С. Огаренко**, кандидат філософських наук, доцент.

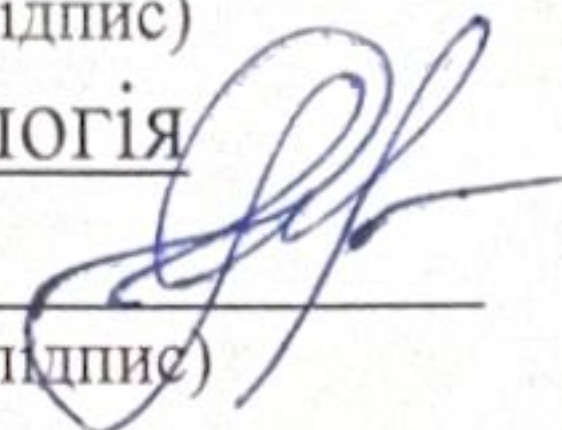
Робоча програма затверджена на засіданні кафедри політології
Протокол № 1 від «29» серпня 2025 р.

Завідувач кафедри

(підпис)

Світлана КОЧ
(прізвище та ініціали)

Погоджено із гарантом ОПП Політологія

(підпис)

Ірина МИЛОСЕРДНА
(прізвище та ініціали)

Схвалено навчально-методичною комісією (НМК) ФМВПС
Протокол № 1 від «29» серпня 2025 р.

Голова НМК

(підпис)

Олег ХОРОШИЛОВ
(прізвище та ініціали)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри

Протокол № __ від «__» ____ 20 __ р.

Завідувач кафедри

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри

Протокол № __ від «__» ____ 20 __ р.

Завідувач кафедри

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		<i>денна форма навчання</i>	<i>заочна форма навчання</i>
Загальна кількість: кредитів – 4 годин – 120 залікових модулів – 1 змістових модулів – 2 ІНДЗ	Галузь знань <u>05 «Соціальні та поведінкові науки»</u> Спеціальність 052 «Політологія» Рівень вищої освіти: Перший (бакалаврський)	Обов'язкова ОК24	
		<i>Рік підготовки:</i>	
		4-й	4-й
		<i>Семестр</i>	
		1-й	2-й
		<i>Лекції</i>	
		24 год.	12 год.
		<i>Практичні</i>	
		24 год.	- год.
		<i>Лабораторні</i>	
		год.	год.
		<i>Самостійна робота</i>	
		72 год.	108 год.
		Форма підсумкового контролю: залік	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета Ознайомлення здобувачів із сутністю, специфікою, структурою, формами, засобами (зокрема, мас-медійними) політичної комунікації, її вербальною і невербальною складовими, знаково - символічними засадами політичної комунікації, сучасними мас-медійними технологіями.

Завдання: Поглиблення розуміння здобувачами сутності політичного процесу, розуміння його знаково-символічних, психологічних основ, розуміння особливостей маркетингових та немаркетингових комунікативних технологій, ролі та специфіки мас - медіа у сучасних політичних комунікаціях, сучасних мас-медійних технологій.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування наступних **компетентностей: ІК** - Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у політичній сфері, що характеризуються комплексністю та невизначеністю умов, із застосовуванням теорій та методів політичної науки.

ЗК01. Знання предметної області та розуміння професійної діяльності;

ЗК03. Здатність бути критичним і самокритичним.

ЗК04. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності);

ЗК05. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології;

СК01. Здатність використовувати категорійно-понятійний та аналітично-дослідницький апарат сучасної політичної науки;

СК07. Здатність застосовувати теорії та методи прикладної політології, політичних комунікацій, спеціальних політологічних дисциплін у професійній діяльності.

СК08. Здатність конструювати дизайн, розробляти програму та виконувати політологічні дослідження з використанням сучасних методів, технологій та інструментарію політичного аналізу.

Очікувані програмні результатами навчання (РН):

РН01. Розуміти предметну область, етичні та правові засади професійної діяльності;

РН04. Мати навички професійної комунікації.

РН05. Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності.

РН08. Вміти використовувати базовий категорійно-понятійний та аналітично-дослідницький апарат сучасної політичної науки;

РН12. Вміти аналізувати взаємодію політичних акторів та інститутів, владу та урядування, політичні системи та режими, політичну поведінку у різних контекстах їх функціонування;

РН13. Вміти аналізувати публічну політику на місцевому, національному, європейському та глобальному рівні.

РН14. Застосовувати теорії та методи прикладної політології, політичних комунікацій, спеціальних політологічних дисциплін у професійній діяльності.

РН16. Презентувати результати теоретичних і прикладних досліджень фахівцям і широкій аудиторії, засобам масової інформації, експертам з інших галузей знань.

У результаті вивчення навчальної дисципліни «Політичні комунікації» здобувач повинен:

знати: сутність, специфіку, структуру, форми, засоби політичної комунікації. сучасні мас-медійні технології, вербальну і невербальну складові політичної комунікації; знаково - символічні засади політичної комунікації;

вміти: визначати ефективність тих чи інших складових політичної комунікації; аналізувати засоби політичної комунікації (зокрема, сучасні мас – медійні технології), що використовуються політичними акторами; використовувати набуті знання під час підготовки матеріалів рекламно - агітаційного, пропагандистського, мас-медійного характеру.

Практична складова: розробити аналітичну довідку стосовно партійно – політичного впливу на діяльність певних медіа в Одеському регіоні.

3. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1. Структурна та символічна організація політичної комунікації.

Тема 1. Вступ до курсу. Політична комунікації в сучасному світі.

Поняття та сутність комунікації. Ч. Кулі про сутність та значення комунікації. Поняття комунікації в системній концепції суспільства Н. Лумана. Специфіка політичної комунікації, її форми, функції (за Г. Лассвеллом), поняття політичного меседжу та його інтерпретації. Значення політичної комунікації в демократичному суспільстві, її ефективність, взаємозв'язок ефективності управління та упорядкування інформації (за К. Дойчем). Особливості політичної комунікації в сучасному світі (за Ж. Бодрійяром, Гі Дебором, М. Маклуеном).

Тема 2. Структурна організація процесу політичної комунікації.

Лінійна структура комунікативного процесу. Г. Ласвелл про основні складові ефективної комунікації та значення їх аналізу. Семантичний, технічний та інфлуентальний рівні політичної комунікації. «Гарячі» та «холодні» засоби комунікації в концепції М. Маклуена. Повідомлення, інформація та розуміння як складові комунікації (Н. Луман). Повідомлення і текст. Фактори підвищення ефективності зворотного зв'язку у політичній комунікації. Повідомлення і код. Повідомлення і контекст. Роль посередника в процесі політичної комунікації. Посередник як перекладач (М. Маклуен). «Теорія дифузії» розповсюдження інформації Е. Роджерса. Роль реципієнта у зворотному зв'язку.

Тема 3. Семіотичні засади політичної комунікації.

Поняття знака та знакової системи в семіотиці. Семіотична «тріада»: знак, значення, означуване. Типологія знаків та знакових систем: знаки-ікони, знаки-індекси, знаки-символи. Природні, штучні, невербальні знакові системи. Поняття семіозису. Політичний аспект семіозису. Політичні технології управління семіотичними процесами: блокування текстів, уніфікація знакових систем, утилітаризація знакових систем. Значення природної мови як елемента політичного впливу на суспільство, поняття «мовної політики». Використання різних типів знаків в політичній рекламі.

Тема 4. Символічна організація комунікативного простору.

Специфіка і значення символічної комунікації. Поняття символу. Сакральне значення символічної комунікації. Г. Ласвелл про символічний аспект політики і різновиди політичних символів. Політичне значення і використання візуальної символіки. Політичні технології експлуатації символів: експлуатація символічного часу, символічного простору, символів перемоги і поразки. Значення символіки кольору у політичній комунікації. Походження сучасної кольорової політичної символіки. Кольори політичних партій і рухів. Символіка політичних партій України. Психологічний аспект символіки кольору.

Тема 5. Вербальні та невербальні елементи політичної комунікації.

Основні форми вербальної політичної комунікації. Правила ефективного вербального спілкування. Семантичний, стилістичний, фонетичний, логічний бар'єри, що виникають у процесі вербальної комунікації. Риторичні засоби ефективного спілкування, керування увагою слухачів. Політична промова. Вербальні елементи ефективної пропаганди і реклами.

Поняття невербальної комунікації та її значення в політиці. Різновиди невербальних знаків. Типові невербальні знаки у політичній комунікації. Невербальні ознаки брехні чи нещирості під час спілкування. «Теорія брехні» П. Екмана. Невербальні знаки спілкування в українському політикумі. Невербальні елементи інформації у політичній рекламі. НЛП – технології у політичній рекламі.

Змістовий модуль 2. Основні форми та засоби політичної комунікації.

Тема 6. Мобілізаційні форми політичної комунікації. Пропаганда, агітація, інформаційна війна.

Поняття та специфіка мобілізаційної політичної комунікації. Пропаганда та агітація як засоби інформаційної мобілізації суспільства. Базові засади пропаганди: риторика, міф, символізм. Емоційність політичної пропаганди. Міфотворчість як пропагандистська технологія. Міф як стан свідомості. Українські політичні міфи. Специфіка пропагандистських технологій: спрощення та повторюваність, імлікативний ефект, прийоми «політичної номінації» та «лінгвістичної депривації», «когнітивного дисонансу», «диверсія уваги». НЛП як пропагандистська технологія.

Тема 7. Маркетингові форми політичної комунікації. Реклама, іміджмейкінг, піар.

Поняття та форми маркетингової політичної комунікації. «Конс'юмеризація» сучасної політики. «Селебритизація» сучасних політиків. Специфіка «політичного товару» як «унікальної політичної пропозиції» (УПП). Політична реклама: історія та сучасність. Стереотипність та ексклюзивність політичної реклами. Умови ефективності політичної реклами. «Піар» як форма непрямой реклами. Відмінності прямої та непрямой реклами. Поняття «чорного піару». Функції, завдання та складові політичного іміджу. Послідовність формування іміджу. Домінуючи стереотипи політичного іміджу. Іміджмейкер як професія.

Тема 8. Специфіка та форми мас-медійної політичної комунікації. Сучасні маркетингові медіа-технології.

Поняття та функції мас-медійної комунікації. Поняття «дисфункції» мас-медіа (Р. Мертон). Поняття мас-медійного коду Н. Лумана. Мас-медіа як особливий дискурс суспільства у формі «мозаїчної корпоративної пам'яті». «Новини» як повідомлення та «мистецтво» «створення новин». Традиційні «новинні цінності». Подія як фактор організації комунікативного простору. Політичне управління сучасною мас-медійною комунікацією. Сучасні «новинні цінності». Поняття «новинного порядку денного». «Інфотейнмент» як поєднання інформації та розважання в політичних новинах. «Фреймінг» як засіб управління суспільною думкою. Поняття «спіну» та його значення як політичного впливу на мас-медіа. «Саундбайтинг» та його значення як фактору зворотного зв'язку.

Тема 9. Інтернет як форма політичної комунікації. Сучасні комунікаційні інтернет-технології.

Поняття та специфіка політичної інтернет – комунікації: реципієнт як генератор інформації, відсутність ідеологічної цензури, відсутність просторово-часових обмежень. Комерціалізації інтернет та її значення для сучасної політичної комунікації. Розповсюдження інтернет-комунікації як форма нової соціальної нерівності. Поняття «комп'ютерної лівизни», поняття та проблеми розвитку «е-демократії», поняття «електронного уряду» та перспективи його розвитку. Спроби державного і громадянського регулювання інтернет-комунікації. Інтернет-комунікації як «атомізований» комунікативний простір, як «котеджне селище» (М. Кастельс), інтернет як «нове макрекерство», як «нове розвідувальне бюро» (Дж. Кін). Використання інтернету в сучасних виборчих технологіях.

Тема 10. Синтетичні форми політичної комунікації. Плітки, чутки, анекдоти, меми.

Поняття синтетичних форм політичної комунікації. Руморологія. Використання чуток і пліток у політичній комунікації. Умови народження, життєздатності та специфіка розповсюдження чуток. Значення і функції сміху у політичній комунікації. Сміх як «випускання пару». Егалітарна та ідентифікаційна функції сміху. Політичний гумор та

політична сатира. Політичний анекдот як показник ступеню політичної свободи у суспільстві. Анекдоти «радянської епохи». Поняття «мему». Специфіка мемів як елементів сучасної політичної комунікації. Популярні політичні меми.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	ср		л	п	лаб	інд	ср
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Модуль 1												
Змістовий модуль 1. Структурна та символічна організація політичної комунікації.												
Тема 1. Вступ до курсу. Політична комунікація в сучасному світі	10	2	2			6	12	2				10
Тема 2. Структурна організація політичної комунікації	10	2	2			6	12	2				10
Тема 3. Семіотичні засади політичної комунікації.	12	2	2			8	12					12
Тема 4. Символічна організація комунікативного простору.	12	2	2			8	12	2				10
Тема 5. Вербальні та невербальні елементи політичної комунікації.	16	4	4			8	12					12
Разом за змістовим модулем 1	60	12	12			36	60	6				54
Змістовий модуль 2. Основні форми та засоби політичної комунікації												
Тема 6. Мобілізаційні форми політичної комунікації. Пропаганда, агітація, інформаційна війна.	12	2	2			8	10					10
Тема 7. Маркетингові форми політичної комунікації.	12	2	2			8	12	2				10

Реклама, іміджмейкінг, піар.												
Тема 8. Специфіка та форми мас-медійної політичної комунікації. Сучасні маркетингові медіа-технології.	16	4	4			8	14	2				12
Тема 9. Інтернет як форма політичної комунікації. Сучасні комунікаційні інтернет-технології.	10	2	2			6	14	2				12
Тема 10. Синтетичні форми політичної комунікації. Плітки, чутки, анекдоти.	10	2	2			6	10					10
Разом за змістовим модулем 2	60	12	12			36	60	6				54
Усього годин	120	24	24			72	120	12				108

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість Годин	
		денна	заочна
Змістовий модуль 1. Структурна та символічна організація політичної комунікації			
1	Вступ до курсу. Політична комунікація в сучасному світі Поняття та сутність комунікації, специфіка політичної комунікації, її форми, функції (за Г. Лассвеллом), поняття політичного меседжу та його складових, значення політичної комунікації в демократичному суспільстві, взаємозв'язок ефективності управління та упорядкування інформації (за К. Дойчем). Особливості політичної комунікації в сучасному світі, її технологічна складова.	2	
2	Структурна організація процесу політичної комунікації. Лінійна структура комунікативного процесу, основні складові комунікації, семантичний, технічний та інфлуентальний рівні політичної комунікації, поняття «гарячих» та «холодних» засобів комунікації, поняття коду і контексту. Складові ефективної комунікації, фактори підвищення ефективності зворотного зв'язку у політичній комунікації, роль посередника та реципієнта в ефективному зворотному зв'язку.	2	
3	Семіотичні засади політичної комунікації. Поняття знаку та знакової системи, семіотичної «тріади» (знак, значення, означуване), типологія знаків та знакових систем (знаки-ікони,	2	

	знаки-індекси, знаки-символи), природні, штучні, невербальні знакові системи, поняття семіозису та його політичний аспект, значення природної мови як елементу політичного впливу на суспільство, поняття «мовної політики». Політичні технології управління семіотичними процесами (блокування текстів, уніфікація знакових систем, утилітаризація знакових систем), використання різних типів знаків в політичній рекламі		
4	Символічна організація комунікативного простору. Поняття символу, специфіка і значення символічної комунікації, сакральне значення символічної комунікації, політичне значення і форми використання візуальної символіки, значення символіки кольору у політичній комунікації, кольори політичних партій і рухів, символіку політичних партій України. Політичні технології експлуатації символів (експлуатація символічного часу, символічного простору, символів перемоги і поразки), психологічний аспект символіки кольору.	2	
5	Вербальні та невербальні елементи політичної комунікації. Основні форми вербальної політичної комунікації, правила ефективного вербального спілкування, поняття семантичного, стилістичного, фонетичного, логічного бар'єрів, що виникають у процесі вербальної комунікації, риторичні засоби ефективного спілкування, керування увагою слухачів. Поняття невербальної комунікації, різновиди невербальних знаків, типові невербальні знаки у політичній комунікації, невербальні знаки спілкування в українському політикумі.	4	
Змістовий модуль 2. Основні форми та засоби політичної комунікації.			
6	Мобілізаційні форми політичної комунікації. Пропаганда, агітація, інформаційна війна. Поняття та специфіка мобілізаційної політичної комунікації, поняття пропаганда та агітація як засобів інформаційної мобілізації суспільства, базові засади пропаганди (риторика, міф, символізм), типові пропагандистські технології (спрощення та повторюваність, імплікативний ефект, «політична номінація» та «лінгвістична депривації», «когнітивний дисонанс», «диверсія уваги». Специфіка НЛП як пропагандистської технології.	2	
7	Маркетингові форми політичної комунікації. Реклама, іміджмейкінг, піар. Поняття та форми маркетингової політичної комунікації, специфіка «політичного товару» як «унікальної політичної пропозиції» (УПП), історія та сучасність політичної реклами, поняття «піару» як форми непрямої реклами, функції та складові політичного іміджу, послідовність формування іміджу. «Конс'юмеризація» сучасної політики, «селебритизація» сучасних політиків, поняття «домінуючого стереотипу» у формуванні політичного іміджу.	2	
8	Специфіка та форми мас-медійної політичної комунікації. Сучасні маркетингові медіа-технології. Поняття та функції мас-медійної комунікації, поняття «дисфункції» мас-медіа (Р. Мертон), поняття мас-медійного коду (Н. Луман), мас-медіа як особливого дискурсу суспільства у формі «мозаїчної корпоративної пам'яті», поняття «традиційні новинні цінності», події як фактору організації комунікативного простору. Сучасні «новинні цінності», формування «новинного порядку денного». «інфотейнмент» як поєднання інформації та розважання в політичних новинах, «фреймінг» як засіб	4	

	управління суспільною думкою, поняття «спіну» та його значення як політичного впливу на мас-медіа.		
9	Інтернет як форма політичної комунікації. Сучасні комунікаційні інтернет-технології. Поняття та специфіку політичної інтернет – комунікації (реципієнт як генератор інформації, відсутність ідеологічної цензури, відсутність просторово-часових обмежень), комерціалізація інтернет та її значення для сучасної політичної комунікації, поняття «комп'ютерної левізні», поняття та проблеми розвитку «е – демократії», поняття «електронного уряду» та перспективи його розвитку. Інтернет-комунікація як «атомізований» комунікативний простір, як «нове макрекерство», як «нове розвідувальне бюро» (Дж. Кін), використання інтернету в сучасних виборчих технологіях.	2	
10	Синтетичні форми політичної комунікації. Плітки, чутки, анекдоти, меми. Поняття синтетичних форм політичної комунікації, «руморології», умови народження, життєздатності та специфіка розповсюдження чуток, значення і функції сміху у політичній комунікації (сміх як «випускання пару», егалітарна та ідентифікаційна функції сміху). Політичний анекдот як показник ступеню політичної свободи у суспільстві, особливості анекдотів «радянської епохи», специфіку мемів як елементів сучасної політичної комунікації.	2	
	Разом	24	

6. Теми семінарських занять

(не передбачено)

7. Теми лабораторних занять.

(не передбачено)

8. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Вступ до курсу. Політична комунікації в сучасному світі. Опрацюйте рекомендовану літературу. ІНДЗ: Надайте відповіді в самостійній письмовій роботі. Вивчити поняття та сутність комунікації, специфіку політичної комунікації, її форми, функції (за Г. Лассвеллом), поняття політичного меседжу та його складових, значення політичної комунікації в демократичному суспільстві, взаємозв'язок ефективності управління та упорядкування інформації (за К. Дойчем). Дослідити особливості політичної комунікації в сучасному світі, її технологічної складової [1]	6	10
2	Структурна організація політичної комунікації. Опрацюйте рекомендовану літературу. ІНДЗ: Надайте відповіді в самостійній письмовій роботі. Вивчити лінійну структуру комунікативного процесу, основних складових комунікації, семантичного, технічного та інфлуентального рівнів політичної комунікації, поняття «гарячих» та «холодних» засобів комунікації в концепції, поняття коду і контексту. Дослідити складові ефективної комунікації, фактори підвищення	6	10

	ефективності зворотного зв'язку у політичній комунікації, роль посередника та реципієнта в ефективному зворотному зв'язку. [1] [2]		
3	Семіотичні засади політичної комунікації. Опрацюйте рекомендовану літературу. ІНДЗ: Надайте відповіді в самостійній письмовій роботі. Вивчити поняття знака та знакової системи, семіотичної «тріади» (знак, значення, означуване), типологію знаків та знакових систем (знаки-ікони, знаки-індекси, знаки-символи), природні, штучні, невербальні знакові системи, поняття семіозису та його політичний аспект, значення природної мови як елементу політичного впливу на суспільство, поняття «мовної політики». Дослідити політичні технології управління семіотичними процесами (блокування текстів, уніфікація знакових систем, утилітаризація знакових систем), використання різних типів знаків в політичній рекламі). [1] [2]	8	12
4	Символічна організація комунікативного простору. Опрацюйте рекомендовану літературу. ІНДЗ: Надайте відповіді в самостійній письмовій роботі. Вивчити поняття символу, специфіку і значення символічної комунікації, сакральне значення символічної комунікації, політичне значення і форми використання візуальної символіки, значення символіки кольору у політичній комунікації, кольори політичних партій і рухів, символіку політичних партій України. Дослідити політичні технології експлуатації символів (експлуатація символічного часу, символічного простору, символів перемоги і поразки), психологічного аспекту символіки кольору). [1] [2]	8	10
5	Вербальні та невербальні елементи політичної комунікації. Опрацюйте рекомендовану літературу. ІНДЗ: Надайте відповіді в самостійній письмовій роботі. Вивчити основні форми вербальної політичної комунікації, правила ефективного вербального спілкування, поняття семантичного, стилістичного, фонетичного, логічного бар'єрів, що виникають у процесі вербальної комунікації, риторичні засоби ефективного спілкування, керування увагою слухачів. Дослідити поняття невербальної комунікації, різновиди невербальних знаків, типові невербальні знаки у політичній комунікації, невербальні знаки спілкування в українському політикумі.[1] [3] [4]	8	12
6	Мобілізаційні форми політичної комунікації. Пропаганда, агітація, інформаційна війна. Опрацюйте рекомендовану літературу. ІНДЗ: Надайте відповіді в самостійній письмовій роботі. Вивчити поняття та специфіку мобілізаційної політичної комунікації, поняття пропаганда та агітація як засобів інформаційної мобілізації суспільства, базові засади пропаганди (риторика, міф, символізм), типові пропагандистські технології (спрощення та повторюваність, імплікативний ефект, «політична номінація» та «лінгвістична депривації», «когнітивний дисонанс», «диверсія уваги». Дослідити специфіку НЛП як пропагандистської технології. [1] [2]	8	10
7	Маркетингові форми політичної комунікації. Реклама, іміджмейкінг, піар. Опрацюйте рекомендовану літературу. ІНДЗ: Надайте відповіді в самостійній письмовій роботі. Вивчити поняття та форми маркетингової політичної комунікації, специфіку «політичного товару» як «унікальної політичної пропозиції» (УПП), історію та сучасність політичної реклами, поняття «піару» як форми непрямої реклами, функції та складові	8	10

	політичного іміджу, послідовність формування іміджу. Дослідити «конс'юмеризацію» сучасної політики, «селебритизацію» сучасних політиків, поняття «домінуючого стереотипу» у формуванні політичного іміджу.[1] [2]		
8	Специфіка та форми мас-медійної політичної комунікації Сучасні маркетингові медіа-технології. Опрацюйте рекомендовану літературу. ІНДЗ: Надайте відповіді в самостійній письмовій роботі. Вивчити поняття та функції мас-медійної комунікації, поняття «дисфункції» мас-медіа (Р. Мертон), поняття мас-медійного коду (Н. Луман), мас-медіа як особливого дискурсу суспільства у формі «мозаїчної корпоративної пам'яті», поняття «традиційні новинні цінності», події як фактору організації комунікативного простору. Дослідити сучасні «новинні цінності», формування «новинного порядку денного». «інфотейнмент» як поєднання інформації та розважання в політичних новинах, «фреймінг» як засіб управління суспільною думкою, поняття «спіну» та його значення як політичного впливу на мас-медіа. [1] [2]	8	12
9	Інтернет як форма політичної комунікації. Сучасні комунікаційні інтернет-технології. Опрацюйте рекомендовану літературу. ІНДЗ: Надайте відповіді в самостійній письмовій роботі. Вивчити поняття та специфіку політичної інтернет – комунікації (реципієнт як генератор інформації, відсутність ідеологічної цензури, відсутність просторово-часових обмежень), комерціалізацію інтернет та її значення для сучасної політичної комунікації, поняття «комп'ютерної левізні», поняття та проблеми розвитку «е – демократії», поняття «електронного уряду» та перспективи його розвитку. Дослідити інтернет-комунікацію як «атомізований» комунікативний простір, як «нове макрекерство», як «нове розвідувальне бюро» (Дж. Кін), використання інтернету в сучасних виборчих технологіях.[1] [2]	6	12
10	Синтетичні форми політичної комунікації. Плітки, чутки, анекдоти, меми. Опрацюйте рекомендовану літературу. ІНДЗ: Надайте відповіді в самостійній письмовій роботі. Вивчити поняття синтетичних форм політичної комунікації, «руморології», умови народження, життєздатності та специфіка розповсюдження чуток, значення і функції сміху у політичній комунікації (сміх як «випускання пару», егалітарна та ідентифікаційна функції сміху). Дослідити політичний анекдот як показник ступеню політичної свободи у суспільстві, особливості анекдотів «радянської епохи» специфіку мемів як елементів сучасної політичної комунікації.[1] [2] [4]	6	10
	Разом	72	108

В якості самостійної роботи здобувач може пройти професійні курси/тренінги, професійне стажування, онлайн-курси, громадянську освіту, отримати відповідний сертифікат на освітніх платформах, що може бути зараховано як періодичний, поточний та фрагмент підсумкового контролю. Пропонуються до розгляду такі курси, які можуть бути визнані як періодичний, поточний контроль та/або бонусні бали (за бажанням здобувача):

Назва освітньої платформи, назва онлайн курсу, короткий опис, посилання*	Компетентності та результати навчання, що формуються	Кількість годин
<u>Прометеус</u>, « Інформаційні війни» Мета курсу – поглибити знання про	ЗК05. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.	Відповідно до програми курсу

природу інформаційних війн, про стратегії ведення війн четвертого покоління, де ключовою зброєю стають інформаційні ресурси і технології, про їхній вплив на сучасну політику та суспільство, про те, як інформація використовується для зміни суспільної свідомості та політичного ландшафту, про методи інформаційного впливу, пропаганди та маніпуляції у медіа-просторі. Курс допомагає навчитися розпізнавати дезінформацію, пропаганду та інформаційні атаки, розробляти стратегії протидії таким загрозам. https://prometheus.org.ua/prometheus-free/information-wars/	СК07. Здатність застосовувати теорії та методи прикладної політології, політичних комунікацій, спеціальних політологічних дисциплін у професійній діяльності. РН05. Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності. РН14. Застосовувати теорії та методи прикладної політології, політичних комунікацій, спеціальних політологічних дисциплін у професійній діяльності.	
---	---	--

**Здобувач може самостійно обрати ресурси, які будуть відповідати навчальній дисципліні. Для зарахування в якості періодичного, поточного або фрагмента підсумкового контролю здобувач має подати документ, що підтверджує неформальну освіту, програму, зробити опис компетентностей та результатів навчання, сформованих під час неформальної освіти. Викладач залишає за собою право перевірити сформованість перелічених компетентностей та результатів навчання.*

До самостійної роботи відноситься:

- [1] – підготовка до лекцій, практичних занять; [2] – написання рефератів;
- [3] – індивідуальне навчально-дослідне завдання; [4] - тестування за гугл-формою.

9. Індивідуальне навчально - дослідне завдання

Розробити аналітичну довідку стосовно партійно – політичного впливу на діяльність певних медіа в Одеському регіоні.

9. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

При вивченні навчальної дисципліни «Політичні комунікації» застосовуються словесний, наочний, практичний методи навчання: читання лекцій, опрацювання текстів основних робіт дослідників, роботу з навчальною та спеціальною літературою, індивідуальні консультації.

Словесні та наочні методи навчання (лекційні заняття; опитування; консультування; доповіді та мультимедійні презентації);

Практичні (тестові вправи; опрацювання матеріалу шляхом підготовки презентації);

Колективне та індивідуальне опрацювання завдань (колективне обговорення, виконання та презентація ІНДЗ, обговорення проблемних питань та результатів самостійної роботи).

Для розв'язання учбово-професійних завдань навчальної дисципліни застосовано комплексний підхід до діяльності у процесі навчання. Використовуються класичні дидактичні методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності (лекція-пояснення, бесіда, контроль, самоконтроль, взаємоконтроль і т.п.)

Основні форми (методи) проведення занять – це різні типи лекцій, а також практичні заняття – теоретичне обговорення питань, дискусія, конференція, співбесіда, реферативна форма, презентація, інтерактивний онлайн дискурс.

10. ФОРМИ КОНТРОЛЮ

Засоби діагностики якості освіти включають в себе поточний, періодичний та підсумковий контроль.

Поточний контроль: усний контроль: індивідуальне і фронтальне опитування, захист рефератів/презентацій, доповідь; письмовий контроль: оцінювання якості виконання самостійної роботи за темами;

Періодичний контроль: тестовий контроль: оцінювання контрольних робіт за змістовими модулями (можливо тестування, контрольне опитування).

Підсумковий контроль: залік

Критерії оцінювання результатів навчання:

Оцінка за національною шкалою	Теоретична підготовка	Практична підготовка
	Здобувач освіти	
Відмінно	у повному обсязі володіє навчальним матеріалом на підставі наданої викладачем літератури; вільно та аргументовано викладає вивчений матеріал під час усних виступів та письмових відповідей; повністю розкриває зміст теоретичних питань, використовуючи при цьому додаткову літературу; висловлює свої думки, робить висновки, виявляє причинно-наслідкові зв'язки. Здобувач проявляє креативний підхід до виконання індивідуальних завдань та самостійної роботи; проводить аналіз та порівняння вивченого матеріалу.	творчо розкриває сутність практичних питань під час практичного заняття, використовуючи додаткову літературу; використовує теоретичні знання при виконання індивідуальної та самостійної роботи; проявляє творчий підхід до виконання індивідуальних та колективних завдань при самостійній роботі.

Добре	добре володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, використовуючи при цьому нормативну та обов'язкову літературу; вільно використовує категоріальний апарат дисципліни; при представленні деяких питань не вистачає аргументації відповіді та застосування додаткової, самостійно вивченої інформації; допускаються при цьому окремі дрібні неточності.	правильно відповів на більшість запитань від викладача; виконав всі індивідуальні та самостійні завдання, але не достатньо повно їх розкрив та не використав додаткову літературу.
Задовільно	володіє навчальним матеріалом та категоріальним апаратом на початковому рівні або відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків, знає основні поняття навчального матеріалу; має ускладнення під час відповідей та не надає аргументації щодо них.	має елементарні навички виконання завдання; правильно відповідає на половину запитань; виконав на достатньо примітивному рівні індивідуальні та самостійні завдання.
Незадовільно з можливістю повторного складання	студент володіє навчальним матеріалом на початковому рівні; не володіє категоріальним апаратом; не може надати чітких відповідей та робити висновки.	не виконав індивідуального та самостійних завдань, але може дати відповідь на декілька питань для підсумкового контролю.
Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не володіє категоріальним апаратом та навчальним матеріалом	не виконав індивідуальне та самостійні завдання та не може дати відповідь на жодне питання з підсумкового контролю

12. Питання для поточного та періодичного контролю

1. Поняття, функції комунікації у суспільному житті, специфіка масової комунікації.
2. Поняття, специфіка, функції, форми сучасної політичної комунікації.
3. Структурна організація політичної комунікації (за Г. Ласвелом).
4. Рівні політичної комунікації (за Дж. Томпсоном).
5. «Гарячі» і «холодні» засоби політичної комунікації (за М. Маклуеном).
6. Повідомлення, текст та їх специфіка в сучасній політичній комунікації.
7. Політичне повідомлення (меседж), код, контекст.
8. Роль посередника та реципієнта в сучасній політичній комунікації.
9. Семіотичні засади політичної комунікації.
10. Політичні технології управління знаковими системами.
11. Символи, політична символіка та її роль в комунікації.
12. Символіка кольору в політичній комунікації.
13. Символіка українського політичного простору.
14. Значення, форми, ефективність вербальної політичної комунікації.
15. Невербальні знаки в політичній комунікації: значення, типологія.
16. Невербальні меседжі українських політиків.
17. Поняття та специфіка мас - медійної політичної комунікації.
18. «Код» та специфіка мас – медійного дискурсу (за Н. Луманом).
19. Новинні цінності і політичне управління новинним порядком денним.
20. Подієва організація мас – медійного комунікативного простору.
21. «Інфотейнмент» як засіб мас – медійної комунікації.
22. Поняття «спін» та його роль в сучасній політичній комунікації.
23. «Фреймінг» як засіб організації сучасної політичної комунікації.
24. «Саундбайтинг» як засіб організації сучасної політичної комунікації.
25. Демократія та поняття декадансу мас – медіа.
26. Пропаганда, агітація, інформаційна війна як мобілізаційні форми політичної комунікації.
27. Основні пропагандистські технології та практика їх використання.
28. Пропаганда та її ефективність в ситуації російської агресії в Україні
29. Реклама як форма маркетингової політичної комунікації, її різновиди.
30. Піар як форма маркетингової політичної комунікації та його відмінність від реклами.
31. Іміджмейкінг та його роль в сучасній політичній комунікації.
32. Поняття та специфіки політичної інтернет – комунікації.
33. Поняття «комп'ютерної лівизни» та проблеми розвитку «е – демократії».
34. Поняття «електронного уряду» та перспективи його розвитку.
35. «Фейкові новини», «нове макрекерство» (Дж. Кін) як елементи політичної інтернет комунікації.
36. Поняття та форми синтетичної політичної комунікації.
37. Значення та функції сміху в політичній комунікації.
38. Політичний анекдот та його значення в політичній комунікації.
39. Чутки та плітки в політичній комунікації. Руморологія.
40. Поняття «мем» та його значення в політичній комунікації. Сучасні інтернет – меми.
41. «Кольорові революції»: політичний та семантичний сенс визначення.
42. Теледебати як елемент виборчої кампанії.
43. Кіно як засіб політичної пропаганди.

44. Риторика, міф і символізм як елементи пропагандистських технологій.
45. Поняття «спін-доктор» та його значення в сучасній політичній комунікації.
46. Поняття та значення «селебритизації» в сучасній політичній комунікації.
47. Технології НЛП та їх значення в сучасній політичній комунікації.
48. Поняття «нове макрекерство» (Дж. Кін) як елемент політичної інтернет- комунікації.
49. «Шляхетний хакер» (Дж. Асанж) та його проект «WikiLeaks» в сучасній політичній комунікації.
50. «Новояз» як прояв семантичного тоталітаризму в романі Дж. Оруела «1984».

13. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ ЗДОБУВАЧІ

Поточний контроль									Періодичний контроль		Сума балів
Змістовий модуль 1				Змістовий модуль 2					ЗМ 1	ЗМ 2	
T 2	T 3	T 4	T 5	T 6	T 7	T 8	T 9	T10	20	20	100
6	6	6	12	6	6	6	6	6			

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Шкала оцінювання національна та ECTS			
Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	Зараховано
85-89	B	добре	
75-84	C		
69-74	D	задовільно	
60-68	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням дисципліни

14. Методичне забезпечення

Огаренко Є. С. Робоча програма навчальної дисципліни «Політичні комунікації» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності С2 «Політологія».

Огаренко Є. С. Силабус навчальної дисципліни «Політичні комунікації» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності С2 «Політологія».

15. Рекомендована література

Основна

Калініна М.П. Політичний PR. Том 1. Історія та сучасний стан політичних комунікацій. Політичні комунікації та політичний медійний менеджмент : навчальний посібник. Київ, 2021. 196 с.

Квіт С. Масові комунікації. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2018, 352 с.

Почепцов Г. Г. Сучасні інформаційні війни. К.: Києво-Могилянська академія 2015, 497 с.

Слісаренко І. Ю. Паблік рилейшнз у системі комунікації та управління: Навч.посіб. – К. : МАУП, 2017. 104 с.

Допоміжна

Social Networking. Redefining Communication in the Digital Age / Ed. by A. Kurylo and T. Dumova. Fairleigh Dickinson University Press. Madison, Teaneck, 2016, 202 p.

Богуш Д. Десять секретів політичних компаній. Київ. : Вид-во «Березовська», 2016. 158 с.

Мак-Люен М. Галактика Гутенберга: становлення людини друкованої книги / пер. з англ. К. : Ніка-Центр, 2015. 388 с.

Методи та засоби мультимедійних інформаційних систем: навч. посіб. /Т. М. Басюк, П. І. Жежнич ; Нац. ун-т «Львів. політехніка». –Львів: Вид-во Львів. політехніки, 2015. 426 с.

Милосердна І.М. Зміст та моделювання PR діяльності в політиці. Актуальні проблеми політики. 2017. Вип. 60. С. 215-223.

Милосердна І.М. Імідж політичного лідера як категорія PR-технології. Актуальні проблеми політики. 2019. Вип. 64. С. 118-133

Олещук П. М. Новітні політичні технології інформаційного впливу: монографія. Київ: Видавець Вадим Карпенко, 2018. 288 с.

Піз А., Піз Б. Мова рухів тіла. Розширене видання / пер. з англ. К: КМ - Букс, 2021. – 416 с.

Пігарєв Ю. Б., Ложковський А. Г., Маматова Т. М. Технології розвитку електронного урядування та електронної демократії. К.: Москаленко О. М., 2017, 52 с.

Подвірна Н. Комунікативний складник у відносинах між владою та суспільством. Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії. 2017. № 1. С. 96 – 108.

Почепцов Г. Від покемонів до гібридних війн: нові комунікативні технології ХХІ століття. Київ: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2017. 260 с.

Швець К. PR-технології передвиборчої президентської кампанії в Україні 2019 року. Майські студії. 2019. Вип. 4. С. 160–163

Сучасні політичні технології: досвід та перспективи реалізації в Україні. Матеріали Всеукр. відкрит. наук.-практ. конф. / [редкол.: Ія Дегтярьова та ін.]. Київ : ДКС-Центр, 2021. 174 с.

16. Інформаційні ресурси

Мінаков О. Вибори президента України: ключові політтехнології кандидатів. Радіо Свобода. 2019. 9 вересня. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/29479164.html> .

Огаренко Є. С. Політичні технології. Рішельевській дистанційний. 5 відео. 2 квітня 2022 року. [Електронний ресурс]. Режим доступу <https://www.youtube.com/watch?v=kdt1xQqIzRU>

Почепцов Г. Г. Політтехнології в загальній систематичі технологій впливу. Режим доступу: <http://www.politik.org.ua/vid/bookscontent.php3?b=25&c=662>

Почепцов Г. Г. Гламур, пропаганда та вибори. *Дзеркало тижня*. 2019. 11–17 травня. Вип. 17. URL: <https://zn.ua/socium/glamur-propaganda-i-vybory-317154.html> .